

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΝΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1901 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1901. Ὅφειλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγράφωσι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικῶν δεδωρῶν πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάργαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐννεαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπαραχρῶς διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἡ Ἑνωσις

τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος εἶνε τὸ ὄνειρον παντὸς Κρητὸς καὶ παντὸς Ἑλλήνος. Τὸ σύνθημα ἔδωκεν ἤδη ἡ πρώτη τῶν Κρητῶν Βουλὴ διακηρύξασα πρὸς τὰς Δυνάμεις ὅτι ἐπιθυμεῖ τὸν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἐναγκαλισμὸν αὐτῆς. Ἐλαβε δὲ τὸ ψήφισμα πάνδημον χαρακτῆρα, διότι καὶ οἱ πολῖται πάσης τάξεως συνελθόντες εἰς τες πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν ἐξέδωκαν τοιαῦτα καὶ ἐπεκύρωσαν τὸ τῆς Βουλῆς Αἰ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου ἀχρησιμοποίητοι Ἑλληνικαὶ σημαῖαι μετὰ τὰς ἐπιγραφὰς ἑνώσις ἢ θάνατος περιήχθησαν ἐκ νέου πανηγυρικῶς καὶ διεθέρμαναν τὸ ἐμφολεῦον εἰς τὴν καρδίαν τῶν τέκνων τῆς ἡρωικῆς νήσου ἱερὸν πῦρ. Ὅποια ἔσεται ἡ ἀπόφασις τῶν Δυνάμεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου δὲν ἐγένετο εἰσέτι γνωστὸν. Οὐχ' ἤττον ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος σχολιάζει τὸ ψήφισμα κατὰ τὰς ἰδίας αὐτοῦ συμπαθείας. Μεταξὺ δὲ τῶν ἐφημερίδων αἰτινες εὐνοικῶς διετέθησαν πρὸς τὸ Κρητικὸν ζήτημα καταλέγεται ἡ «Νοδός» τῆς Πετροπόλεως, ἥτις ἀπεφαίνεται ὡς ἑξῆς:

«Εἰς τὸν καιρὸν τοῦ τοῦ Κρητικὸν ζήτημα ἔφερον ἀρκετὰς δυσχερείας εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν διπλωματίαν καὶ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐκκρηξίν τοῦ πολέμου μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Τὸ ἀκανθώδες τοῦτο ζήτημα κατῴρθωσε νὰ λύσῃ ἡ εὐρωπαϊκὴ διπλωματία καὶ περὶ τοῦ νέου αὐτονόμου καθεστώτος ἤρχισαν νὰ ἐρχονται εὐχάριστοι εἰδήσεις καὶ ἡ νῆσος ἐφαίνετο προκόπτουσα κατὰ εὐημεροῦσα. Ἡ ἐξωτερικὴ ὁμαλὴ αὐτῆς καταστάσεως καθυσχάσε τὰς Δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ὅμως δὲν ἐπρεπε νὰ λησμονήσουν, ὅτι ἡ μεγάλη πλειονότης τῶν κατοίκων εἶνε ἑλληνικὴ καὶ ὅτι τὸ διὰ μακρῶν ἀγώνων καὶ θυσιῶν καθιερωθὲν πολιτικὸν πρόγραμμα τῶν νησιωτῶν ἦτο ἡ ἐνωσις μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐπισημοποίησεν ἡ ἄρτι συληθεῖσα Κρητικὴ Βουλὴ, ἡ ὁποία ὡς ἀντιπροσωπεύουσα τὸ λαϊκὸν φρόνημα, ἐθεώρησε πρῶτον διάθημά της τὴν ἐκδοσὴν ψήφισματος ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως. Τὸ διάθημα τοῦτο ἀπετέλεσεν ἀνωμαλίαν εἰς τὴν ἡρεμὸν ἐξελίξιν τῶν Κρητικῶν πραγμάτων. Τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ κανόνισεν εὐχερῶς ἡ ὁμοφωνία τῶν Δυνάμεων, ἀλλὰ πρὸς ὁριστικὴν διαθέτησιν παντὸς ζητήματος πρέπει νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὸ δίκαιον ἢ μὴ τῆς ἀξιώσεως. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην οὐδεὶς δύναται νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ ὡς δικαίαν τὴν αἴτησιν τῶν Κρητῶν. Μὴ λησμονώμεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔπαθε βαρεῖαν ἀπώλειαν, ἐκτεθεῖσα εἰς πόλεμον χάριν τῆς Κρήτης καὶ ὅτι διὰ τοῦ γεγονότος τούτου συνεσιγέχθησαν ἐτι μᾶλλον οἱ δεσμοὶ τῆς στοργῆς καὶ τῆς ἀγάπης μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Κρήτης καὶ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος. Οὐδεὶς δύνα-

ται ν' ἀποτρέψῃ ἢ νὰ καταστείλῃ ἐπ' ἄπειρον τὸν ἐναγκαλισμὸν τούτον, τὸν ὁποῖον ἔκαμε ποθητότερον ἡ δοκιμασία καὶ ἡ θυσία. Ἄλλως τε ἀπ' ἀρχῆς ὁ διορισμὸς τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου ἦτο τὸ προμήνυμα καὶ ἡ ἐμμεσὸς ἀναγνώρισις ἀπαραγράπτων δικαίων.

Εἰς τὸ ἀνακινούμενον διὰ τοῦ ψήφισματος ζήτημα δὲν γνωρίζομεν τί ἀπεφάσισαν αἱ Δυνάμεις. Εἶνε γνωστὸν, ὅτι πρὸ τινος καιροῦ ὅταν ὁ πρίγκηψ ἐπεχείρησε ταξίδιον ἀνὰ τὰς εὐρωπαϊκὰς Αὔλας, ὅπως βολιδοσκοπήσῃ τὸ πνεῦμα τῶν προστατίζων Δυνάμεων, ἡ λύσις αὐτῆς ἐφάνη ἀδύνατος καὶ ἐξεδηλώθη δι' ἐπισήμου διπλωματικοῦ διαθήματος ἡ ἀπόφασις αὐτῆς τῶν Δυνάμεων.

Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα τῆς ἀντιστάσεως ταύτης δὲν εἶνε ξένῃ ἢ γερμανικῇ πολιτικῇ, ἡ ὁποία ἀμετακλήτως κατὰ τὴν τελευταίαν χρονικὴν περίοδον εἶνε ἐστραμμένη πρὸς τὸν Βόσπορον. Καὶ ὥς εἰς τὴν γερμαν. ἀκαμπτον θέλησιν ὁφείλεται ἡ ἐπὶ τοῦ παρόντος ματαιώσις πραγματοποιήσεως πόθου τόσον ἱεροῦ. Αἱ λοιπαὶ Δυνάμεις ὅφειλον νὰ ἐπιβάλουν τὴν θέλησιν των καὶ νὰ συναισθανοῦν, ὅτι ἐξ ὅλων τῶν χριστιανικῶν λαῶν ὅσοι ἐδόλυσαν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Τούρκων οἱ περισσότερον παθόντες ἦσαν οἱ Κρητες. Εἰς τὴν σημερινὴν περίστασιν οὐδεὶς φόβος περὶ σοβαρᾶς ἀντιστάσεως ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας ἡδύνατο νὰ ἐγερθῇ. Ἡ Τουρκία διέγραψε τὴν Κρήτην καὶ θὰ προσπαθῇ μόνον δι' ὅλων τῶν προχείρων μέσων νὰ ἀναστῇ τῇ ἀποκοπῇ τοῦ τελευταίου κρίκου, ὅστις τὴν συνδέει μετὰ τὴν Κρήτην. Ἀφ' ἑτέρου ἡ Ἑλλὰς, ἀποκαταστήσασα τὸ γοητὸν της μετὰ τὴν ἐκδοσὴν πολέμου ἀνίσου καὶ ἀμυντικοῦ, θὰ ἐνισχυθῇ διὰ τῆς προσαρτήσεως τῆς Κρήτης, ἡ ὁποία θ' ἀποθῇ πρὸς ὄφελος καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κρήτης ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν. Δι' ὅλους τοὺς λόγους τούτους ἡ παρούσα περίστασις πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ἑνώσεως εἶνε ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόμενους κατάλληλος».

ΕΚ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

Τῇ 12 Μαΐου 1901

Ἡ ἐκλογὴ ἐφόρων.—Ἀπαγορεύσεις ἵππων.—Τὸ ἀγρίωμα τῶν ἀρχῶν.—Φόροι καὶ πενία.—Διὰ τὰς ρωμουνικὰς σχολὰς Μετσόβου, Ἰωαννίνων, Φλαμπουραρίου.—Τὸ κληροδόχημα Ἀβέρωφ καὶ ἡ ἀδιοφορία τῶν ἐκτελεστῶν.

Πλησιάζει νὰ συμπληρωθῇ ἔτος ἀφ' οὗ ἡ κοινότης εὐρίσκεται χωρὶς ἐφορείαν τῶν σχολείων καὶ κληροδοτημάτων καὶ τοῦτο διότι οἱ μὲν ἤθελον ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐφόρων νὰ γίνηται ὡς πάντοτε δι' ὑπογραφῶν, οἱ δὲ ἤθελον νὰ γίνηται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ τα κατέφεραν ὥστε ἀπὸ τοῦ Αυγούστου τοῦ 1900 ἕως σήμερον νὰ μείνωμεν, ὡς εἴρηται, χωρὶς ἐφόρους. Φαίνεται ὅμως ὅτι τὸρα θὰ δοθῇ πέραις εἰς τὴν ἐκκρεμὴ αὐτὴν κατάστασιν, διότι πρὸ ἡμερῶν ἦλθε διαταγὴ ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸν Ἐξάρχον νὰ καλέσῃ τοὺς κατοίκους εἰς συνέλευσιν ὅα νὰ προβῶσιν εἰς τὴν σύνταξιν κανονισμοῦ περὶ τῆς ἐκλογῆς διὰ ψηφοδελτίων τῶν ἐφόρων καὶ μετὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ νὰ ὑποβάλλωσιν αὐτὸν εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Πατριαρχείου καὶ κατόπιν νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ ἐκλογαὶ ἴδωμεν καὶ μετὰ τὸν νέον τρόπον ἐκλογῆς τί εἰδους φάσεις θὰ ἐκλέγωνται ἐγὼ ὅμως ἐκ τῶν

προτέρων εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν ἐφαρμόζεται κάλλιστα ἡ παροιμία «ἄλλαξεν ὁ Μανωλὶὸς καὶ ἔβαλε τὰ ροῦχ' ἄλλοιως»· πάλιν τὰ ἴδια θὰ ἔχωμεν.

Ἡ συγκοινωνία μετὰ τὴν Θεσσαλίαν ἀπὸ μηνὸς γίνετο μόνον δι' ὄνων καὶ ἡμιόνων, διότι διὰ τοὺς ἵππους ζητοῦν οἱ Τούρκοι ἀπὸ πέντε λίρας δι' ἕκαστον ὡς φόρον ἐξαγωγικόν. Ἐρωτᾷς τοὺς ἀγάδες διατί δὲν ἐπιτρέπουν ἄλλα καὶ εἰς ἀπάντησιν σηκώνου τοὺς ὄμους των, δὲν εἰξεύρου καὶ αὐτοὶ τί τρέχει· ὡς μανθάνομεν δὲ μόνον ἀπὸ τοῦ Μετσόβου δὲν ἐπιτρέπονται ἄλλα, εἰς τὴν ἄλλην γραμμὴν ἡ συγκοινωνία εἶνε ἐλευθέρη ὅπως πρὶν, ὡς φαίνεται ἡμεῖς οἱ Μετσοβῖται θὰ εἴμεθα οἱ καλλίτεροι ὑπήκοοι καὶ δὲν θέλουν οἱ ἀγάδες νὰ μᾶς στερηθῶσιν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν μᾶς ἐπισκέπτεται βροχὴ καὶ ἐνεκα τούτου ἀκόμη δὲν ἐξεστάθημεν.

Μεγάλῃ φτώχειᾳ καὶ κακομοιρίᾳ μᾶς ῥέρνει ἐφέτος, τὸ ψωμὶ ἀκρίβητε, ἐργασία πονηρά, οἱ νέοι μουχτάρηδες ἔβαλαν μεγάλη σφίξι διὰ τοὺς φόρους, ἀπὸ τὴν Θεσσαλίαν ἀκόμη εἰσπράττει δὲν ἦλθαν, οἱ Τούρκοι ὅσοι πηγαίνουν ἀγριεύουν ἐναντίον μας, δὲν μᾶς θεωροῦν πλέον ὅπως πρὶν ὡς ὑπηκόους των, ἀλλ' ὡς ἐχθρούς των, ἐν γένει δὲ ἡ κατάστασις εἶνε κάθε πέρυσσι καὶ καλλίτερα.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία θὰ συντάξῃ τὸν κανονισμὸν τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐφόρων θὰ ἀπαρτιζέται, ὡς πληροφοροῦμαι, ἐκ τῶν κυρίων Εὐθυμίου Δάλλα, Δημητρίου Τσανάκα, Γεωργίου Γότσιου καὶ Κωνσταντίνου Κουνουσκούδαρου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἐξάρχου.

Διεδόθη ἐνταῦθα ὅτι αἱ ρωμουνικαὶ σχολαὶ Ἰωαννίνων, Φλαμπουραρίου καὶ Μετσόβου ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου διαλύονται πλέον ὁριστικῶς, ἐδῶ ἀπὸ καιροῦ εἶνε διαλελυμένη, διότι δὲν ἔχει κανένα μαθητὴν, μόνον ὅπου πληρώνεται ἕνας διδάσκαλος, εἰς τὰ Ἰωάννινα ὅμως καὶ Φλαμπουράρι ἔχουν ἀρκετοὺς μαθητάς, μάλιστα ἡ τῶν Ἰωαννίνων περὶ τοὺς ἑκατὸν εἰκόσιν ἴδωμεν.

Συνεπληρώθησαν δύο ἔτη σχεδὸν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Ἀβέρωφ καὶ ἀκόμη οἱ κ. ἐκτελεσται νὰ καταθέσουν τὸ κληροδόχημα τῆς Κοινότητος εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ διαθήτου, γράφουν καὶ ξαναγράφουν ἀπ' ἐδῶ καὶ οὔτε φωνὴ οὔτε ἀκρόασις. Πότε θὰ εὐδοκήσουν νὰ τὸ καταθέσουν Κύριος οἶδε, ἐν ᾧ ἐκ τῶν πρώτων τῶ τῆς Κοινότητος Μετσόβου ἐπρεπε νὰ κατατεθῇ, διότι ἡ Κοινότης ἔχει τὰς μεγαλητέρας ἀνάγκας, πρῶτον τὸ φαρμακεῖον καὶ κατόπιν τὰ ἄλλα.

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

29 Μαΐου 1901

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην 22 λήγοντος μηνὸς ἐφίχθη ἐνταῦθα ὁ κ. Θεόδωρος Δηλιγιάννης πρῶτον πρωθυπουργός. Ὑποδοχὴ ἐγένετο αὐτῷ ἐκ μέρους τοῦ κόμματος τοῦ κ. Κ. Καραπάνου μόνον, καθ' ὅσον τὸ κόμμα τοῦ κ. Γαρουφαλῆ δὲν ἔλαβε μέρος καθόλου εἰς τὴν ὑποδοχὴν χαρκτηρισθεῖσαν δυστυχῶς κομματικὴν. Ἀμα τῇ ἐνταῦθα ἀφίξει του κατέλυσεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Κ. Καραπάνου, εἰς τὸν ἐξώστην τῆς ὁποίας ἐξῆλθεν ἀμέσως ἐπευφημούντος τοῦ παρακολουθοῦντος πλήθους τῶν πολιτῶν τοῦ Καραπανικοῦ κόμματος· ἐκ μέρους τῆς πόλεως προσ-

φώνησεν αὐτὸν ὁ κ. Σ. Βαρζέλης, δικηγόρος καὶ πρῶτον βουλευτὴς, διὰ λόγου μακροῦ ἀντιφώνησας δὲ ὁ κ. Δηλιγιάννης, ἀνέπτυξας δὲ οἰκονομικὸν αὐτοῦ πρόγραμμα, ὑποδείξας τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, τὴν θεραπείαν αὐτῶν διὰ τῆς ἀναπτυξέως τῆς Γεωργίας, τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ ἐν τέλει ἀναφωνήσας «ζήτω» ὁ λαὸς τῆς Ἀρτίας καὶ οὐλοῦντος τοῦ Νεμού. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἐπεσκέρθησαν αὐτὸν ὁ Ἀρχιερεὺς, οἱ δικασταί, ὁ φρούραρχος, ὁ κ. ἐπιθεωρητὴς τῶν ὁπλ. σχολῶν, πολλοὶ πολῖται πάσης τάξεως, τινὲς ἀξιωματικοί, τινὲς καθηγηταί καὶ οἱ δημοδιδάσκαλοι ἐν σώματι, ὁ κ. Βυζαντινὸς Γαρουφαλῆς βουλευτὴς μετὰ τοῦ δημαρχοῦ Τετραφυλίας κ. Κοσιφάκη καὶ ἄλλοι. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐπισκέφθη τὰ ἀξιοθέατα μέρη τῆς πόλεως, ἤτοι τὸν ναὸν τῆς Παρηγορητρίας, τὸν ἁγίον Θεοδώρον, τοῦ ἁγίου Βασίλειου, τὴν συναγωγὴν, τὸ φρούριον, τὸν ἀμυντικὸν στρατῶνα, τὴν γέφυραν ἐξήλθε δὲ καὶ πέραν εἰς τὸ Ὄθωμανικὸν ἑδαφὸς φέρων τὸ παράσημον τοῦ ὁρμητοῦ. Οἱ τοῦκοι τῷ ἀπέδωκαν τὰς νενομισμένας τιμὰς. Τῇ Πέμπτῃ δὲ τὸ ἐσπέρας ἀνεχώρησε μετὰ τὸν ἀνεψιὸν τοῦ κ. Λάππα, τῶν συνοδευτῶν βουλευτῶν καὶ τῆς λοιπῆς συνοδείας διὰ μέσου Κοπραινῆς.

Τὴν διήμερον ἀνομβρίαν διεδέχθη πολυεμβρία· καὶ ἑκάστην βρέχει· φόβος μέγας ἐπικρατεῖ μήπως προσβληθῶσι αἱ ἀμπελοὶ ἐκ περνοσπόρου ὡς καὶ τὰ σπαρτά, τὰ καπνά. Οἱ κῆποι κατεστράφησαν ἐσχάτως ἐκ τῆς χαλάρης.

— Οἱ Τούρκοι ἔνεκα τῆς ἀφίξεως τοῦ Σουλῆσκου, τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ Δηλιγιάννη ἀρχισαν νὰ καταλαμβάνωνται ὑπὸ φόβου νέων ταρχῶν.

ΧΑΝΙΑ, Τρίτη 25 Μαΐου. Σήμερον ἐπὶ τῇ τετρακοιστῇ ὁδῷ ἐπέσπευ ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων ὁ Α. Κρητικὴ Βουλὴ ἐθεώρησε καθήκον τῆς νὰ διακρινῇ τὸ πένθος τῆς. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὁ πρέσβης διέλυσε τὴν σημερινὴν συνεδρίαν ἅμα τῇ ἐνάρξει αὐτῆς διατάχῃ δὲ ταυτοχρόνως καὶ ἡ ἀνύψωσις μεσιστοῦ τῆς Κρητικῆς σημαίας ἐπὶ τοῦ κόντου τοῦ Βουλευτηρίου.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ 25 Μαΐου. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἰωακείμ τοῦ Γ' εἰς τὸν θρόνον τοῦ Οἰκουμένου τοῦ Πατριαρχίου ἐπρόκαλεσεν εἰς ὅλα τὰ κέντρα ἐξάρτεον ἐντυπωσιν.

ΙΩΑΚΕΙΜ Γ'.

Ἐκ τῶν κομισθέντων βυζαντινῶν φύλλον ἀρρύθμητα τὰς ἐξῆς συμπληρωματικὰς πληροφορίας περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου οἰκουμένου Πατριάρχου.

Κατὰ τὴν πρώτην γενομένην ψηφοφορίαν πρὸς ὑπόδειξιν τῶν ὑποψηφίων διὰ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον εὐρέθησαν 77 ψηφοδέλτια ἀντὶ τῶν 78 ὧν ἐκλεκτῶν, καθὼς οὐκ εἶχε καθυστερήσει τὸ ψηφοδέλιον τοῦ μητροπολίτου Ἰμβρου.

Ὁ κατάλογος ἀποτελέσθη ἐξ 24 ἐν ὧν προώπων. Ἐξ αὐτοῦ διαδίδονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἐπιστραφέντος μετὰ τρεῖς περὶπου ὧρας, διεγράφησαν ὑπὸ τῆς Πύλης τὰ ὀνόματα τῶν μητροπολιτῶν Χαλικηδόνας Γερμανοῦ, Δέρκων Καλλινίκου, Ἀδριανουπόλεως Κυρίλλου, Ἰωαννίνων Γρηγορίου, Σμύρνης Βασίλειου, Σερβῶν Γρηγορίου καὶ Λέρου-Καλίνου Ἰωάννου, ἥτοι πάντων ἐκείνων, ὅτινες μετὰ τὸν Ἰωακείμ Γ' ἠδύνατο νὰ διεκδικήσωσι τὴν πατριαρχίαν καὶ καταστήσωσι δυσχερὴ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἰωακείμ.

Τὴν ἐπαύριον συνήλθε τὸ δεύτερον ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις, ὅπως λάβῃ γνῶσιν τοῦ ἐπιστραφέντος καταλόγου καὶ ἐν τούτῳ ἀναδείξῃ διὰ νέας ψηφοφορίας τοὺς τρεῖς τελικοὺς ὑποψηφίους, ἐξ ὧν ἕμειλλε νὰ ἐκλεχθῇ ὁ νέος Πατριάρχης. Πρὸ τούτου ὁ τοποτηρητὴς τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου ἀπήλυθε προσφώνων ἐπὶ τὰ μέλη.

Γενομένης εἰς τῆς ψηφοφορίας ἔλαβον ὁ Ἰωακείμ Γ' ψῆφους 83, ὁ Χίου 72 καὶ ὁ Βάρνης 69. Κατήλθον μετὰ ταῦτα τὰ μέλη τῆς συνέλευσεως εἰς τὸν ναόν, ἀπείρουν δὲ συνοπιστρεφόμενοι τοῦ ἐξ ὧν τῶν σημείων συγκειμένων ὁρ-θοδόξου πλῆθους, ἐγένετο ἡ νενομισμένη ἱερε-

λεστία, τελεταρχούντος τοῦ τοποτηρητοῦ καὶ γενομένης τῆς ὀριστικῆς ψηφοφορίας ἀνεδείχθη πατριάρχης πατριαρχεῖς οἰκουμένης ὁ **Ἰωακείμ Γ'**. Ἐντὶ τὸ πλῆθος ἐξῶ διαρκῶς καὶ πρὸ τοῦ πέρατος τῆς ψηφοφορίας ἐξηκολούθησεν ὑπὲρ τοῦ Ἰωακείμ Γ', ὅτε δὲ ἐγένετο τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας τὸ πλῆθος ἔμειλεν χαρὰς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἤγειρεν ἐπὶ τῶν ὧμων τὸν ἄγιον Προῦσης ὡς καὶ τοὺς πλείστους τῶν ἄλλων ἀρχιερέων ἐν θριμβῇ.

Ἡ χαρὰ καὶ δὲ εἰδικῶς μετεδόθη ἀσπρατίαις καὶ εἰς τὰς διαδρομὰς τῆς πόλεως συνοικίας καὶ ζητωκραυγαὶ ἀντήχησαν καθ' ὅλα τὰ σημεία ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι.

Πολυπληθεῖς ἐπιτροπὴ ἐξ ἀρχιερέων καὶ κληρικῶν ἀνεχώρησαν ἤδη ἐκ Κων/πόλεως μεταβίβουσα εἰς Μυλοποταμὸν τοῦ Ἀγ. Ὁρους ἐπιβαίνουσα ἰδιαιτέρου ἀεροπλοίου πρὸς παραλαβὴν τοῦ Πατριάρχου, ἐντὸς δὲ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ γίνῃ ἡ εἰς τὸν θρόνον ἐγκατάστασις αὐτοῦ. Περὶ τῶν σχεσίων αὐτοῦ καὶ τῶν σκέψεων ἐπὶ τῶν διαφορῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, καίτοι πολλὰ γράφονται, οὐδὲν εἶνε εἰσέτι βέβαιον.

Αἱ περὶ Ἀλβανίας συζητήσεις ἐν τῇ ἰταλικῇ Βουλῇ ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν εὐρύτερον χαρακτήρα. Ὁ βουλευτὴς Μπόδιο ἐξεφώνησεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος μακρὸν λόγον, ἀκουσθέντα ἐν μέσῳ μεγίστης προσοχῆς. Ὁ Μπόδιο ὑποστήριξεν, ὅτι ἡ μόνη λύσις τοῦ ἀλβανικοῦ ζητήματος ἐγκτεταὶ ὅχι μόνον εἰς τὴν χορηγίαν πρὸς τοὺς καθ' αὐτὸ Ἀλβανούς ἀυτονομίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν συστάσιν πολιτείας αὐτονομίου, ἡ ὁποία νὰ περιλαμβάνῃ τὰ βλαβεῖα τῆς Σκόδρας, τοῦ τοῦ Κοσόβου, τῶν Βιτωλίων, τῶν Ἰωαννίνων καὶ τῆς Θεσσαλονίκης. Ὁ Μπόδιο οὕτω κατέστησεν εὐρύτερον τὸ ζήτημα, συμπεριλαβὼν εἰς τὰς περὶ ἀστυνομίας προτάσεις καὶ τὴν μερικὴν λύσιν τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος, συγχωνεύον αὐτὸ μετὰ τοῦ ἀλβανικοῦ. Αἱ ἰδέαι αὐταὶ τοῦ Μπόδιο ἐπρόξενον ζωηρὰν αἰσθησιν εἰς τὴν Βουλὴν. Μετ' αὐτὸν ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ βουλευτὴς Γκιουστρινῆς, ὁμιλήσας διὰ μακρῶν ἐπισῆς περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος. Ὁ λόγος τοῦ βουλευτοῦ αὐτοῦ ὑπῆρξεν ὁρμητικώτατος, εἶπεν, ὅτι ἡ Ἰταλία θέλει ἐναντιωθῇ διὰ τῆς βίας καθ' οἰασδήποτε Δυνάμει πρῶτης ἢ δευτέρας τάξεως, ἡ ὁποία ἤθελεν ἀποπειραθῇ νὰ καταλάβῃ τὴν Ἀλβανίαν. Οὐδέποτε ἀνέφωρσεν ὁ Ἰταλὸς βουλευτὴς—θὰ ἐπιτρέψωμεν, ὅτε ἡ Αὐλὴν καὶ τὸ Δυρράχιον ν' ἀποβῶσι δευτέρᾳ Βιζέρτα. Οἱ λόγοι οὗτοι τῶν Ἰταλῶν βουλευτῶν ἐπρόξενον ζωηροτάτην αἰσθησιν μετὰ τῶν Βιενναίων πολιτικῶν κύκλων, μετὰ τῶν ὁποίων ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον ποικίλων σχολίων.

Βεβαίως ἐξ αὐθεντικῶν πληροφοριῶν, ὅτι οἱ Τούρκοι μελετοῦσι τὴν κατασκευὴν μεγάλης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, διηκουσας ἀπὸ Βιτωλίων εἰς Ἰωάννιναν καὶ ἐκτείνῃ μέχρι Πρεβέζης. Ἡ γραμμὴ αὕτη κέντηται μεγίστην σπουδαιότητα ὑπὸ στρατηγικὴν ἔποψιν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Τὸ «**Βῆμα**», τὸ ἡμισπληνὸν ὄργανον τῆς ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἀναμνηστικῇ, ὅτι ἡ Βενετία ὑπῆρξεν ἄλλοτε κυρία τῆς Ἀδριατικῆς, ἐναθρύνεται δὲ φρονῶν, ὅτι ἡ νέα Ἰταλία θὰ καταστῇ πάλιν κυρία διὰ τῆς συστατινόμενης νέας τοιπλῆς γαλλορωσσοϊταλικῆς συμμοχίας. Τὸ «**Βῆμα**» ποσότησιν, ὅτι ἀπέναντι τοῦ ἀναδρασμοῦ τῶν Σλαβῶν ἡ Ἰταλία ὀφείλει συμμερῆσαι, ἵνα ἡ Ἀλβανία μείνῃ ὡς φρουρὸς τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Δύσεως, μετὰ τὴν ὁποίαν ἀρχαίαι παραδόσεις καὶ κοινότης καταγωγῆς τὴν συνδέουσιν. Ἐπιζητεῖ ἐν τέλει τὴν τήρησιν τοῦ καθεστώτος καὶ τὴν σύστασιν αὐτονομίου ἀλβανικοῦ κράτους. Ὁ Γολοφρόνης (ἐπάγεται τὸ ἰταλικὸν φύλλον) εἰδὼσεν, ὅτι ἡ Αὐστρία ἐμμένει στερεῶς εἰς τὸ καθεστῶς, ἀλλ' ἐπιτρέπεται ἀμφιβολία περὶ τῆς εὐκρινείας τῆς

δηλώσεως ταύτης. Εἰς τὴν Αὐλῶνα οὐδέμια σημαία μὴ ἰταλικὴ δύναται εἰς τὸ μέλλον νὰ κυματίζῃ ἐκτὸς τῆς τουρκικῆς ἢ τῆς ἀλβανικῆς.

— Ἡ «**Νόβοι** Βρέμνα» βεβαίως, ὅτι ἐπικρατεῖ στρατιωτικὴ συμβασις μετὰ τῆς Σερβίας, Βουλγαρίας καὶ Μαυροβουνίου. Τούτο ἐναρτῇ τὴν σκοπούμενην νέαν συνέντευξιν τῶν Βασιλέων Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας.

— Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Σκοπίων, ὅτι ὁ Χαμὴ πασῆς, ὁ Τούρκος ἐπίτροπος, ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἤρχισεν ἀμέσως τὴν ἀνέκρυσιν τὴν ὁποίαν ἐπεσφρίσθη νὰ κόμῃ διὰ τὸ ζήτημα τῶν παραβιάσεων τοῦ σερβικοῦ ἐδάφους ὑπὸ τῶν Ἀλβανῶν.

— Ἀγγέλλεται ἐκ Κων/πόλεως, ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις εὐρίσκει εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Μαρκίν, ὅπως γείνῃ ἐναρξὶς δοκιμῶν τοῦ ἀνευ σύρματος τηλεγράφου.

— Λυπηραὶ εἰδήσεις κυκλοφοροῦν περὶ τῆς γενικῆς θέσεως τῶν Ἀγγλῶν εἰς τὸ Τράνσβαλ. Αἱ ἐφημερίδες ἐπὶ τῆς διασφάσεως ἐπιστομῆς καὶ ἀκριθεῖς.

— Ἡ «**Εφημερίς** τοῦ Κολωνίας», δημοσιεύουσα τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν περὶ τοῦ ὁμοφώνου ψηφίσματος τῆς κρητικῆς Βουλῆς πρὸς τὰς Δυνάμεις καὶ τῆς ὑποδοχῆς τῆς ὁποίας ἐτυχε τὸ διάβημα τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ τύπου διεκρινέοντος τὴν κοινὴν γνώμην, ἐπιλέγει· Οἱ Κῆρες δὲν ἔχουν τὴν παραμικρὰν ἀφορμὴν ὅπως δυσφορήσουν διὰ τὴν παρουσίαν τῶν πραγμάτων κατὰστασιν. Εἶνε κύριον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν καὶ ἀπολαύσιν ἀδιαταράχτως τῶν γαυθῶν τῆς ἐλευθερίας, δὲν παρίσταται ὅ' ἐκ τούτου καμμία ἡττολογημένη ἀφορμὴ τοιαύτης ἀνυπομονησίας, ἡ ὁποία ὑπεγείρουσα διεθνὴ ζητήματα παρέχει δυσχερεῖας εἰς Μεγάλας Δυνάμεις ὅσαι, ἐν ὀνόματι τῆς εὐρωπαϊκῆς ὁμοφρονίας, συμπτύσσονται ἐν Κρήτῃ. Ἡ ἐνδεσμένη πολιτικὴ τῆς Κρητικῆς βουλῆς ἦτο νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τοῦ ἡγεμονικοῦ ἐναρκτηρίου λόγου, ὅστις ἀναπαράσταν τὴν νῦν κατὰστασιν καὶ τὰς διαβάσεις τῶν Δυνάμεων. Οἱ Κῆρες εἰδείχθησαν πάντοτε ἀνυπόμονοι. Ἰσως τοῦτο μέχρι τοῦδε τοὺς ὥρμηται, πιθανόν ὅμως εἶνε εἰς τὸ μέλλον γούς βλάβης.

— Κατὰ τηλεγράφου ἐκ Χανίων, οἱ πρόξενοι τῶν ἐγγυητῶν Δυνάμεων λαβόντες τὸ διαβιβασθὲν πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Ἰσπανοῦ Ἀρμοστοῦ ψήφισμα τῆς Βουλῆς ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως, ἀπήντησαν, ὅτι, καθ' ὅς ἔχουσιν παρὰ τὸν κυβερνήσεως τῶν διατάγας, δὲν δύναται νὰ δεχθῶσιν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐνωτικὰ ψήφισμα. Κατόπιν τῆς ἀπαντήσεως ταύτης ὁ πρίγκιψ Γεώργιος ἀπέστειλε τὸ ψήφισμα κατ' εὐθείαν πρὸς τὰς Δυνάμεις.

— Ἐκ Παρισίων τηλεγραφοῦν εἰς τὸ πρακτορεῖον ὅτι κατὰ πληροφορίας τοῦ ἐν Θεσσαλονικίᾳ πρέσβους τῆς Γαλλίας, οἱ ἐκεῖ ὑπάλληλοι τοῦ τουρκικοῦ ταχυδρομείου ἐξακολουθοῦν νὰ παραβιάζουν τοὺς σάκκους τοῦ γαλλικοῦ. Δέγεται ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐπέμβῃ σοβαρῶς ἐν τῷ ζήτηματι.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὴν 11ην π. μ. τῆς Τετάρτης ἐκλήθη εἰς τ' Ἀνάκτορα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ὁ προσωρινὸς ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Βουδούρης, ὅστις συνεγράφη μετὰ τῆς Α. Μ. περὶ τὴν μίαν ὥραν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν στρατιωτικῶν προβλεσμάτων. Ὁ Βασιλεὺς, κατόπιν ἐρωτήσεως τοῦ κ. Βουδούρη, ἐπέτρεψεν, ὅπως δημοσιευθῇ τὸ διάταγμα τῶν προβλεσμάτων τῶν τριῶν συνταγματάρχων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ υποστρατήγου εἰς φύλλον καὶ «**Εφημερίδος** τῆς Κυβερνήσεως», ἔχον οὕτω. Προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαν καὶ διατάσσεται.

Προβιβαζόμεν κατ' ἐκλογὴν εἰς ὑποστράτηγους τοὺς **Δημόπουλον Ἰωάννην**, συνταγματάρχην τοῦ πεζικοῦ, **Παπαδιαμαντόπουλον Ἰω-**

άννην, συνταγματάρχην τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν καὶ **Τσαμαδὸν Νικόλαον**, συνταγματάρχην τοῦ μηχανικοῦ. Εἰς τὸν αὐτὸν ὑπουργὸν ἀνατίμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος. Ὁ κ. ὑπουργὸς μετὰ τούτου φέρει τὸν λόγον ἐπὶ τῆς μελετομένης παρατίσεως τινων συνταγματάρχων, παραπονεμένων τὴν κατεπαχθῆναι τὴν ἀρχαίότης αὐτῶν, προβιβαζόμενων ἄλλων ἀξιωματικῶν νεωτέρων τῶν. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ τὰς παρατίσεις αὐτῶν καὶ νὰ δημοσιεύσῃ ὡς ἔπρεπε τὰ διατάγματα τῆς ἀποστρατείας τῶν. Ὁ Βασιλεὺς ἔμεινε σύμφωνος μετὰ τὸν κ. Βουδούρη, τοῦ συνέστησε δ' ὅπως τοῦ υποβλήθῃ αἰτήσεις τῶν καὶ σχετικὰ διατάγματα. Μετὰ τὴν ὁλοκλήρυσιν τοῦ Βασιλέως ὁ κ. Βουδούρης παρουσίασεν εἰς τὸν Βασιλέα τὸ διάταγμα τῆς ἀποστρατείας τοῦ υποβαλόντος παρατίτην συνταγματάρχου καὶ ὑποστράτηγον τοῦ Βασιλέως κ. Χρ. Γαβριλιώτου Γρίβα, τὸ ἴδιον καὶ ὑπάγραψεν ὁ Βασιλεὺς ἀμέσως. Μετὰ τοῦτο ὁ ὑπουργὸς ἀνεκοιμήσεν εἰς τὸν Βασιλέα, ὅτι ὑπέβαλεν αἰτήσιν ἀποστρατείας εἰς τὴν γενικὴν Διοίκησιν τοῦ στρατοῦ καὶ οὐ συνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ κ. Μαστροπάς, ἥτις μὲν δὲν περιήλθεν ἀκόμῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν. Εὐθὺς ὅμως ὡς ὑποβλήθη ἡ αἴτησις αὕτη, θὰ ἐκδοθῇ πρὸς ὑπογραφήν τὸ Β. Διάταγμα· Λόγος ἐγένετο κατόπιν, ὅτι καὶ τρίτος συνταγματάρχης, ὁ κ. Ι. Μπόσσας, ὑπέβαλεν παρατίτην ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ παπαστοῦ τοῦ Βασιλέως, διὰ λόγους ἡγίας, ἐν ὑπέβαλεν ὅμως αἰτήσιν ἀποστρατείας.

— Ἡ Α. Υ. ὁ Διόδοχος ἀναμένεται εἰς Κρήτην τὴν 10ην Ἰουνίου. Ἡ Κρόμπερ δὲ μιάσθη εἰς Βερολίνον πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Γουλιέλμου καὶ εἰς τὰς Λονδίνων. — Ἐπὶ τῇ σιδηροδρομικῇ γραμμῇ Διακορὸν Καλαβρύτων, βράχος ὑπερμεγέθους ἀποσπασθεὶς κ τινος λόφου κατέπεσε καὶ ἐκάλυψε μέγα μέρος αὐτῆς, οὕτως ὥστε κατέστη ἀδύνατος ἡ ἐλεύσις τῆς ἀμαξοστοιχίας καὶ συνεπῶς ἡ συνηθισμένη διεκότης μέχρι τῆς ἐκείθεν ἄρσεως τῶν ὁδῶν καὶ χωμάτων. — Εἰς μεγάλῃ ἀνησυχίᾳ ἔχουσιν οἱ ἀμπελοκτημένους Καλαῶν, κατὰ τὰς ἐκείθεν πληροφορίας, ἔνεκα τῆς ἐμφανίσεως τοῦ περονόσπορου εἰς ἀμπελον, ἥτις μετὰ πολλὰς τῆς ἐπιμελείας εἶχε ραντισθῇ διὰ θεικοῦ αλκοῦ. — Τὸ προεδρεῖον τοῦ Ἰατρικοῦ Συνελεύου δὲ ὑποβλήν πρὸς τὸν Ἀνακτα τὴν παράκλησιν ὅπως δεχθῇ καὶ ἀναλάβῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ τοῦ Συνεδρίου, ἐξαφαισθῇ δὲ οὕτω ἐπιτυχία τοῦ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Πρὸς τὴν Α. Μ. θὰ ἀνακοινώσων ἐπιστῇ τὰ εὐχάριστα ποτελέσματα τοῦ ἐφετεινοῦ Συνεδρίου ὡς καὶ ὅν ἐννοηθῇ αὐτοῖς σκοπόν. — Ὁ εὐεργετὴς τῆς ἐλληνικῆς κοινότητος Βουκευροστίου καὶ πῆγρον τοῦ αὐτοῦ ἐλληνικοῦ καὶ κ. Π. Χαροκόπος ἀνήγγειλεν ὅτι κατασκευάζει ἐνταῦθα κ πεντελικὸν μαρμαρὸν τὸ τέμπλον τοῦ ναοῦ ποτὴν ἐπὶ τῇ ἐκείθεν τοῦ ἡμετέρου ἀρχιεπισκοπῆς. Μεταξὺ. Ἀμα ὡς περατωθῇ ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ, ὁ κ. Χαροκόπος θὰ τὸ ἀποστείλῃ εἰς Βουκευροστίον. — Τὸ δικαστικὸν ζήτημα τοῦ ὅλου ἔλξης καὶ οἱ ἀπέχοντες τῶν ἐργασιῶν τοῦ δικαστηρίου διηγοῦντο προσήλθον κατὰ τὴν συνθερίαν τοῦ Προτοδικεῖου θεωρησαντες ἑαυτοὺς ἱκανοποιημένους μετὰ τὴν μετάβασιν τοῦ προέδρου καὶ τὰς δεξιὰς εἰς αὐτοὺς ὑποσχέσεις τοῦ κ. Προβυπουργοῦ. — Πλήρης ἐπιτυχία ἐπέσπεψε τὰ γυμνάσια φευδὸς μάχης τοῦ στρατοῦ Θεσσαλίας. Σῶμα στρατοῦ, διοικούμενον ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Ταξάρχου Δούκα, διηθύνετο ὡς καταλάβῃ τὴν Λάρισσαν, τὸ δὲ ἀμυντικὸν τοῦμα, διοικούμενον ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου κ. Γακανίκα κατέλαβεν ἐπιμαροστάτας θέσεις τῶν κορυφῶν Παλακοῦστρου ἀνωθεν τοῦ χωρίου Μεσολάρ ἵνα παρεμποδίσῃ τὴν διάβασιν τῶν ποταμῶν. Τὸ ἀμυντικὸν σῶμα, ὁργανθὲν ἀπὸ τοῦ Σαβδότου, κτηνολίσθη ἀνεμῶν τὸ ἐπὶ λαύον σῶμα προερχόμενον ἐκ Καρδίτσας. — Διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν Ρουμανῶν φοιτητῶν ὅτινες νὰ κατέβουν ἐνταῦθα τῶρα ἡ τὸν Σεπτέμβριον κατηρτίσθη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ράδου

ἐπιτροπῇ ἐκ τῶν κ. κ. Φιλαδελφῶς, Σαριπόλου, Ἀξελῶ, Ξανθοπούλου, Δοδονιώτου, Ι. Ἀθηνόγονος, Νεγρεπόντη, Βυζαντινοῦ, Κατομπάλου καὶ Καραβῆ, ἥτις δ' ἀναλόγῃ τὴν μέριμναν περὶ ὧν τῶν ἀφορούντων τὴν ὑπόδοχὴν τῶν φοιτητῶν καὶ τὸν καταρτισμὸν τοῦ σχετικῶν προγράμματος. Ὁ Δῆμος καὶ ἡ Κυβέρνησις ὑπεσχόμενον ἤδη νὰ συντρέξωσι τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὸ ἔργον τῆς. — Ἀπὸ τὸ προσεχὲς Σάββατον διακοπντὸν τὰ μαθήματα τοῦ Ἀσκαίου χάριν τῶν ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν. Αἱ γραμματὶ ἐξετάσεις ἀρχίζου εἰς τὰς 6 Ἰουνίου, αἱ δὲ προφορικαὶ εἰς τὰς 18 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Τὴν 17ην Ἰουνίου εἰς τὰς 5 μ. θὰ γείνῃ ἡ τελετὴ τῆς ἀπονέμης τοῦ Μποτασίου βραβείου καὶ τὴν 1ην Ἰουλίου τοῦ Ραλλεῖου. — Τὴν Δευτέραν κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς ἡ «**Βύβια**» τοῦ Τζῶν φέρουσα ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα περιόδου τοῦ τ. ο. Π. Π. Δηλιγιάννη μετὰ τῆς συνοδείας τοῦ. — Ἡ ἐν Χαλκιδί ἐπιθεοῦσα πρότινος Γαλλικὴ Ἰωσφίνα Τίς ἐκληροδότησεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ὡριστάτην συλλογὴν ὁστράκων, μαζικῶν κλπ. ἀξίας 40 χιλ. δραχμῶν, τὰ ὅποια παρεδόθησαν ἤδη πρὸ τινος εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Τὴν παρελθούσαν δ' ἐβδόμηδα ὁ ἐν Χαλκιδί προέδρους πράκτωρ τῆς Γαλλίας, ἀνεῦρεν 20 κιβωτίδια πλήρη ὡσάντως ὁμοίων ὁστράκων μαλακίων καὶ 25 τόμοις γαλλικῶν συγγραμμάτων ἐπιστημονικῶν, πραγματευομένων περὶ τῶν θαλασσιῶν τούτων μαλακίων. Πάντα δὲ ταῦτα παρέδωκεν οὕτως εἰς τὸν γουνασιάρχη Χαλκίδος κ. Παπαγεωργίου, ὅστις κατόπιν διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἐκόμισε ταῦτα ἐνταῦθα ὡς συμπλήρωμα τῆς πρώτης δόσεως τῆς πολυτμῶν ταύτης συλλογῆς. — Ἐδημοσιεύθη Β. Διάταγμα δι' οὗ συγκαλεῖται ἐν Ἀθῆναις Διεθνὲς ἀρχαιολογικὸν Συνέδριον τῇ συμμοτῇ καὶ συνεργασίᾳ πάντων τῶν ἐν Ἀθῆναις ἀρχαιολογικῶν σχολῶν. Ἡ συγκρότησις τοῦ συνεδρίου τοῦτου θέλει συντελεσθῇ εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης. Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ὁρίσθη ὁ Α. Υ. ὁ Διόδοχος Κωνσταντίνος, ἀντιπρόεδρος ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, γραμματεὺς ὁ διευθυντὴς τῆς Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς καὶ μέλη ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ γεν. ἑφερος τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ οἱ διευθυνόντες τῶν Γερμανικῶν, Αὐστριακῶν, Ἀμερικανικῶν καὶ Ἀγγλικῶν Ἰνστιτούτων, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς ἀρχαιολογικῆς εταιρίας καὶ ὁ δῆμαρχος Ἀθηναίων.

Ἐπὶ τῇ προχθὲς ἀγομένῃ ἐπέσπευ τῆς ἀλώσεως τῆς Κων/πόλεως ἡ ἐταιρεία α' Ἑλληνισμὸς ἐδημοσίευσεν ποιήμα τοῦ Ἠπειρώτου Ἑθνικοῦ μας ποιητοῦ κ. Χ. Χρηστοδασίλη ὅπερ διανεμήθη κατὰ χιλιάδας. Ἰγύθησι τοῦ ποιήματος εἶνε ἡ «**Ἀλυσίς** τῆς Κων/πόλεως καὶ ὁ τελευταῖος Αὐτοκράτωρ Κωνσταντίνος ὁ Παλαιολόγος καταλήγει δὲ ὡς ἐξῆς:

Τέλος... τὸ Μεσσηνίαν ἐνίκησε ὁ Σταυρὸς μας, Καὶ μέσα σ' ἀσπράδαλας σημάδια ἐξαπλωμένος, Ὡς ἔβλεπε περικύβητος φηλὰ στὸν Περδωνῶνα, Κα

διά Αιγύπτω, Βουλγαρία και Ρωμανία όπου λειτουργούν αί ταχυδρομικαί επιταγαί παρακαλούνται ωσαύτως να αποστέλλωσι και διά του μέσου τούτου τήν συνδρομήν των.

Τὸ γραφεῖον τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς «Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας», ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς Χρηματιστηρίου.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΜΝΗΣΥΝΟΣ «ΠΕΡΙ ΕΥΠΟΙΪΑΣ»

(Ἰδε συνέχεια εἰς προηγούμενον)

Ταῦτα, ἀγαπητοί μοι συμπατριῶται, περὶ εὐπορίας τῆς κοσμοσωτηρίου ταύτης ἀρετῆς, ἥτις ὀφείλει νὰ διαφλέγῃ τὰ στήθη πάντων τῶν Χριστιανῶν. Ἐκτιμῆσωμεν λοιπὸν τὴν ἐλεημοσύνην καὶ εὐεργετήσωμεν τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην βοηθείας ἕκαστος κατὰ τὰς δυνάμεις του, ὡς λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς (ια' 41) «τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην» δηλὰ δὴ ὁ Χριστιανὸς δὲν ἔχει πολλὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸν δυστυχῆ, δὸς αὐτῷ ὅσα δύνασαι, ἀρκεῖ καὶ ἐν ποτήριον ὕδατος. Βοηθήσωμεν πάντες τὰς ἀναξιοπαθοῦσας οἰκογενείας τοῦ χωρίου μας ἕκαστος κατὰ τὰς δυνάμεις του. Γρηγορήσωμεν, ἵνα μὴ ἡ πλεονεξία καὶ ἡ φιλαργυρία καὶ ἡ πρὸς τὰ ἐγκόσμια ἰδιοτελὴς τύρβη ἀποσβέσωσι τὴν ἔστω καὶ ἀσθενῶς φωτοβολοῦσαν ὁδὸν τῆς ἐλεημοσύνης. Ἐκθρέψωμεν πενιῶντας, ποτίσωμεν διψῶντας, ἐνδύσωμεν γυμνητεύοντας, εἰσαγάγωμεν ἀστέγους εἰς τοὺς οἴκους ἡμῶν, προστατεύσωμεν ὀρφανὰ καὶ χήρας, διδάξωμεν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐν γένει ἀγαθοποιήσωμεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, ἵνα ἀζιωθῶμεν τῆς οὐρανίου βασιλείας. Γένοιτο.

B'.

Μετὰ τὴν σύντομον διεξαγωγὴν τοῦ περὶ εὐπορίας θέματος, τοῦ ἐλατηρίου τούτου πάσης καρδίας Χριστιανικῆς διαπεπρασμένης πρὸς ἀληθῆ ἀγάπην τοῦ πλησίον, διεξέλθωμεν ἤδη, ὅσον ἐπιτρέπεται ἡμῖν ὑπὸ τῶν ἀσθενῶν ἡμῶν δυνάμεων τὸ δεύτερον μέρος τοῦ λόγου, τὸ περὶ εὐεργετῶν, ὧν τὴν ἱεράν μνήμην εὐγνωμόνως καὶ εὐφρόνως τιμᾷ καὶ γεραίρει ἡ ἡμετέρα πατρίς.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐκπνεύσαντος ἤδη 19ου αἰῶνος, ὅτε αἱ μουσαὶ πρέσβαλον τὴν κεφαλὴν τῶν ἀπὸ τῶν ἱερῶν μυνῶν καὶ ἄλλων τοιοῦτου εἶδους κρυφουγέτων, πλείστα γενναϊοκαρδὰ τέκνα τῆς πατρίδος ἡμῶν ἐγκαταστάντα ἀνὰ τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ κόσμου εἰργάζοντο, ἀπαρνησάμενα πᾶσαν ἰδίαν τέρψιν καὶ ἡδονήν, πρὸς ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν ἀποβλέψαντα, τοῦ νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος τῶν τὸν ὀβολὸν τῶν πρὸς ἀνακούφισιν ἀπύρων τέκνων. τῆς πρὸς ἀνέγερσιν ναῶν καὶ σχολείων κτλ. ἡ δὲ ἄμιλλα κατέστη γενικὴ καὶ σφριγῶσα ἀπὸ τοῦ ὀβολοῦ τῆς χήρας μέχρι τοῦ βαρυταλάντου ταμείου τοῦ πλουσίου.

Μεταξὺ λοιπὸν τῶν γενναιοψύχων ἀπείρων τέκνων τῆς Ἡπείρου συγκαταλέγονται καὶ οἱ τῆς Σχολῆς μας εὐεργέται οἱ ἀειμνήστοι ἄρχοντες αὐτάδελφοι Δημήτριος καὶ Χριστοδούλος Σαϊτζῆ. Οἱ ἀειμνήστοι οὗτοι ἄνδρες κατέλιπον τῷ 1802 ἅπασαν τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον ἡγεμονικὴν περιουσίαν τῶν πρὸς ὠφέλειαν τοῦ τε Ζαγορίου καὶ τῆς πατρίδος τῶν Σκαμνελίου, ὀρίσαντες διὰ διαθήκης, ὅπως ἀπὸ μὲν τοῦ κτήματος «Μπουμπλέτικον» καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ «Χιρζέστι», «Μπουνανέστι», «Συνέστι» κλ. πάντων τούτων κειμένων ἐν Βεσσαραβία τῆς Ρωσσίας, διατηρῆται διὰ παντὸς κοινὴ ἐλληρικὴ σχολὴ καὶ βοηθῶνται ἄποροι μαθηταί· ἀπὸ δὲ τῶν προσόδων «Ραδόϊας» καὶ «Δομπροβενίου» περιθάλπωνται πτωχοὶ καὶ ὑπανδρεύονται ὀρφανὰ καὶ ἄπορα κοράσια, πρὸς πληρεστέραν μάλιστα ἐφαρμογὴν τῶν τελευταίων διατάξεων τοῦ ὁ ἐπιζήσας Δημήτριος διέθετο καὶ τὴν εἰς μετρητὰ περιουσίαν του ἀνερχομένην εἰς 50

ΕΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Ἐμπροσθεν τοῦ νεοδμήτου μεγάρου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, οἰκίας Μελά, Δημοτικοῦ Θεάτρου (Συγγροῦ) καὶ Δημαρχίας.

Τὸ ἄνω Εξενοδοχεῖον διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ βέκτου καὶ δραστηριωτάτου νέου κ. Γεωργ. Ν.

Χιλ. γρόσια τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ἐτέρου διπλασίου ποσοῦ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως διαφορῶν οἰκιῶν καὶ ζώων, διατάξας ἵνα πάντα ταῦτα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν διὰ τὴν κηδεῖαν καὶ μνημόσυνα αὐτοῦ δαπανῶν κτλ. κατατεθῶσι παρὰ τῇ Καίσαρ-Βασιλικῇ Τραπεζῇ πρὸς διηνεκὴ ἐκπλήρωσιν τῶν Χριστιανικῶν του διαθέσεων. Ἀλλ' ἡ μεγάλη αὕτη περιουσία πολλὰς πολλάκις ὑπέστη προσβολὰς ὑπὸ ἀπαίσιων χειρῶν! Καὶ πρῶτον μὲν, ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου! Οἱ ἀσυνείδητοι οὗτοι ἄνδρες ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐνέμενον τὴν ἱεράν ταύτην περιουσίαν, ἥτις μόλις τῷ 1860 ἀπεδόθη τῇ σχολῇ, ἀλλ' ἐλαχίστη, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Παπαζογλοῦ ἐπιτυχῶς δυνήθέντος νὰ παλαίσῃ κατὰ πανισχύρων καὶ βαθυπλούτων ἀντιπάλων καὶ ἐν τέλει θυσιασθέντος χάριν τῆς πατρίδος. Ἐκτὸς τούτου πολλοὶ ἔτεροι σπουδαῖοι ἄνδρες εἰργάσθησαν προθύμως πρὸς διάσωσιν τῆς ἱερᾶς ταύτης περιουσίας, ἐν οἷς καὶ ὁ ἡγεμὼν τῆς Μολδαβίας Μιχαὴλ Σουτςος καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν ὑπουργοὶ Ἰάκωβος Ρίζος, Ἰωάννης Σχινᾶς, Ποστέλνικος καὶ Καμαράσης. Οἱ μετ' αὐταπαρνήσεως ἐργασθέντες εἰσὶν οὐ μόνον οἱ Ζαγορίσται Νεόφυτος Δούκας, Γ. Γεννάδιος, Ἀπόστολος Πετρινός, Λάμπρος Ρέσσος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ἐπιφανεῖς Ἕλληνες, ἐν οἷς συγκαταλέγονται ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος, ὁ Νεόφυτος Βόμβας, ὁ Α. Βρυένειος κλ. κλ. ὧν τὰ ὀνόματα ἀγνώω. Εἰς πάντας τούτους ὀφείλει ἡ κοινότης ἀπειρον εὐγνωμοσύνην. Ἐσχάτως δὲ Ρουμουνός τις Κουτσίκας ταύνομα κακοδοῦλος ἔθεσε χεῖρα ἀρπακτικὴν ἐπὶ τοῦ Δομπροβενίου, τῇ συγκαταθέσει φαίνεται τῆς κηδεμονευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐπέτυχεν εἰς τὰ αὐτόθι δικαστήρια τῆς Ρωσσίας τὰ ἀνυπόστατα κληρονομικὰ δικαιώματά του!! Ἡ κοινότης ὀφείλει νὰ ἐργασθῇ ὡς δεῖ, ἂν καὶ δὲν ἐξέλιπον φιλοπάτριδες ἄνδρες προθύμως ἐργασθέντες ὑπὲρ τῆς διασώσεως αὐτοῦ τε καὶ τῶν λοιπῶν, ἐφ' ὧν εἶχε θέσει κατασχετικὴν χεῖρα πρὸς πληρωμὴν δέθεν ἀποζημιώσεως καὶ ἦν ἡ μεγαθυμία τοῦ Τσάρου ἐπλήρωσεν, ἀπαλλάξασα οὕτω τὴν κοινότητα ἐκ παντελοῦς καταστροφῆς. Εἰς τε τὴν Α. Μ. καὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς τῶν κτημάτων διασώσεως ἐργασθέντας φιλοπάτριδας ὀφείλει ἡ κοινότης εὐγνωμοσύνην. Ταῦτα σεπτῇ μοι ὁμήγυρις περὶ τῆς τῶν Σαϊτζιδῶν περιουσίας. Ἐκτὸς ὅμως τούτων ἡ ἡμετέρα κοινότης ἔχει καὶ πολλοὺς ἄλλους συνηνεγόντας τὸν ὀβολὸν τῶν εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος, ἐν οἷς καὶ ὁ ἀειμνήστος Ἀνδρέας Ζαράλης καταλιπὼν 10.000 δραχμὰς ὑπὲρ τῆς Σχολῆς καὶ 5.000 πρὸς ἴδου-σιν τοῦ προφήτου Ἠλιοῦ. Ὁ Ἀλέξιος Καντζᾶς διὰ διαθήκης του ὥρισεν ἵνα δι' ἐτησίων 30 λιρῶν διατηρῆται ἀξιοπρεπῶς παρθεναγωγεῖον. Ἀπὸ τετραετίας ὅμως ἡ ἐν Ρωμανία διαμέ-νουσα χήρα αὐτοῦ κ. Χρυσῇ καθυστερεῖ, ἀκούσιως φαίνεται, τὸ ἐπίδομα τοῦτο καὶ ἔνεκα τούτου τὸ παρθεναγωγεῖον καχεκτεῖ. Ἐχομεν ὅμως δι' ἐλπίδος ὅτι ἡ ἀξιοτίμος αὕτη συμπατριώτις μας θὰ φανῇ πρόθυμος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀγαθῶν διαθέσεων τοῦ ἀειμνήστου συζύγου τῆς. Ὁ Ἰωάννης Παρτάλης ἀνήγειρε τὸ ἥμισυ τῆς ἐκκλησίας τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τὴν πρὸ αὐτῆς γέφυραν καὶ ἄλλας ἀλλαχοῦ τοιαύτας. Ὁ Γεώργιος Παπαζογλοῦς διέθεσεν, ὡς ἐφθίμεν εἰπόντες, χάριν τῆς διασώσεως τῆς περιουσίας Σαϊτζῆ ἅπασαν τὴν ἐκ 4.000 φλωρίων ὀλλανδικῶν περιουσίαν του καὶ ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν του. Ἡ Ἑλένη Κολώνια κατέλιπε 10.000 γρ. πρὸς ἀνέγερσιν τῆς μεταξὺ Σκα-

Κουτσονίκα Ἡπειρώτου, καὶ εἰς ὥραν ὅτε εὐρισκόμενον, ἐσχάτως δὲ ἀνακαινισθὲν κατεῖχε τὸ κέντρον τῶν ἐν Ἀθήναις διατριβόντων Ἡπειρωτῶν. Πάντες δὲ οἱ ἐπισκεπτομένοι αὐτὸ θέλουσι εὖρει πρόθυμον περιποίησιν καὶ μοναχὴν ἀπόλαυσιν χάριν τῶν εὐαέρων καὶ μαγικῶν δωματίων του, ἅπερ εἶναι διὰ τὴν θερμὴν περίοδον περιζήτητα ἐν Ἀθήναις. Οἱ ἐν Ἀθήναις παρεπιδημοῦντες ξένοι καὶ Ἡπειρωταὶ ἀδ' ἐπισκεφθῶσι καὶ θὰ δοκιμάσωσιν.

μνελίου καὶ Νεγάδων γεφύρας καὶ ἀξιοπρεπὲς διατήρησιν τῆς σχολῆς. Ἡ Χριστοδούλεια Σαϊτζῆ 1.500 γρ. ὑπὲρ τῆς σχολῆς καὶ τῶν ἱερέων. Ὁ Κωνσταντῖνος Παπαζογλοῦς ὑπὲρ σχολῆς 5.000 ὡς προκαταβολὴν προτιθέμε-νὰ διαθέσῃ πλείω, εἰ μὴ ἡ θεοστιγῆς ληστὴ ἀφῆρει προῶς τὴν ζωὴν του (1837). Ὁ Δ. λης, ὁ Δ. Τσέπης καὶ ὁ Παπαδημητρίου συν-δραμον τὰ μάλα εἰς τὴν λιθοστροφισμὸν τῶν ὁ-καὶ τὴν ἀνέγερσιν γεφυρῶν. Ὁ Γεώργιος Σ-γιάννος διὰ 4.000 γρ. ἀνεκαίνισε τὸ παλ-κλήσιον τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου. Ἐκτὸς τῶν μνημονευθέντων ὑπάρχουσι πολλοὶ ἄλλοι, ὧν ὀνόματα συντομίας χάριν παραλείπω. Μετα-δὲ τῶν ἐπιζώντων εὐεργετῶν ὑπάρχουσιν ἱκανοὶ φιλοπάτριδες ἐξασκοῦντες ἔργα εὐπορίας, ἐν-καὶ οἱ ἐξῆς: Ὁ ἐν Δαρδανελλίῳ διαβίων ἀλ-σέβαστος γέρον κ. Ἀστρινὸς Σαγιάννος ἐ-ρησε τῇ κοινότητι τὴν οἰκίαν του, ἵνα χρη-μεύσῃ ὡς παρθεναγωγεῖον, ἐπεσκεύασεν οὖν ἡ-γεῖρε τὴν παρὰ τὸ μεσοχώριον γέφυραν καὶ ο-δέποτε ἐπαυσεν εὐεργετῶν τοὺς πτωχοὺς. ἐν Ἀϊδινίῳ κ. Ι. Προύσαλης ἡγεῖρε τὸ ἥμι-τῆς παρὰ τὰ ἀνήλια γεφύρας. Οἱ ἐν Πειραι-ἀδελφοὶ Λίνου ἐδωρήσαντο τῇ σχολῇ 7 με-λους γεωγραφικοὺς πίνακας Kipert καὶ πλη-σύστημα εἰκονογραφικῶν διὰ τὸ μάθημα τῆς ἱ-στορίας. Ἐχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι ὁ ἐπιζών π-σαστὸς γέρον κ. Δημήτριος Λίνος θὰ φανῇ π-θυμος νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ φιλοπάτριδα αἰσθητῶ-τοῦ ἀγαθοτάτου Πολυχρόνη πρὸς μεγίστην ὠ-φέλειαν τῆς πατρίδος. Εἴθε τὸ ἐρχόμενον ἐ-νὰ εὐρεθῇ ὁ ὁμιλήσων εἰς τὴν εὐάρεστον θέ-νὰ ἐγκωμιάσῃ ἀπὸ τῆς ἱερᾶς ταύτης θέσεως τ-χρυσὴν ταύτην οὐάδα. Οἱ ἐν Προύσῃ παρε-δημοῦντες Σκαμνελῖται προσήνεγκον διάσ-ἱερά σκευὴ τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ χρήματα πρὸς ἀν-γεῖρσιν τοῦ παρὰ τοὺς κήπους ὑδρομύλου. Οὐμὲν καὶ οἱ ἐν Ἀϊδινίῳ καὶ Βλαχίᾳ παρεπιδημοῦν-Σκαμνελῖται δὲν ὑπελείψθησαν εὐεργετικῶν πρ-ξων. Μετὰ τῶν εὐεργετῶν ἐν τέλει συνεγρ-μιάζονται καὶ οἱ ἐκτελεσταὶ καὶ πᾶς ὁ περὶ τ-κοινῶν περιουσιῶν καὶ περὶ ἰδίων φροντί-ων. Ἀλλ' ὅπως οἱ τίμιοι ἐκτελεσταὶ εὐφρόνως ἀν-φέρονται μετὰ τῶν εὐεργετῶν, οὕτω καὶ οἱ κ-ταχρασταὶ καὶ σφετερισταὶ τῶν κοινῶν εἰσὶν π-δόικοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Τότε μόνον διεν-ρεται ἡ ἄμιλλα τῶν ὑπὸ φιλοπατρίας κατε-μένων εὐγενῶν καρδιῶν ὅταν ἡ διαχειρίσις ἐ-ἐμφρων καὶ πιστῇ, ἄλλως ἐπέρχεται χαλάρω-τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα ἔρωτος.

Ταῦτα, ἀγαπητοί μοι συμπατριῶται, π-τῶν εὐεργετῶν τῆς καθ' ἡμᾶς κοινότητος. ἡ-ποίων λοιπὸν προγόνων ἀπόγονοι εἴμεθα! ἀ-λουθῶμεν ἀρὰ γε τὰ ἐκείνων ἵχνη; περὶ τού-δύναται πᾶς τις ἐξετάζων ἑαυτὸν νὰ βεβαιω-Δείξωμεν ὅθεν καὶ ἡμεῖς τὴν πρὸς τὸν πλη-ἀγάπην μας δι' ἔργων εὐπορίας. Διαφυλάξω-σῶν τὴν ἱεράν παρακαταθήκην τῶν κλει-εὐεργετῶν, ἵνα τὰς ἐξ οὐρανοῦ εὐλογίας πω-χωμεν. Παρακαλέσωμεν ἐν τέλει τὸν δεσπ-τῶν ἀγαθῶν ἵνα ἡμῖν μὲν χάριση ἀγάπην ὁ-μόνοιαν πρὸς ὠφέλειαν τῆς πασχούσης πατρί-μας, εὐλογίαν δὲ καὶ αἰώνιον ἀνάπαισιν εἰς τ-ψυχὰς τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν, ἐνισχύ-καὶ εὐτυχῇ τοὺς ζῶντας εὐεργέτας πρὸς κω-ὠφέλειαν. Ἀναφωνήσωμεν δὲ πάντες ἐν τέ-μιᾳ φωνῇ τὸ «Χριστοδούλου καὶ Δημητρίου ὁ-υπολοίπων εὐεργετῶν τῆς πατρίδος ἡμῶν, αἰῶ-ἡ μνήμη, αἰώνια ἡ μνήμη, αἰώνια αὐτῶν ἡ μνή-Ἀμήν.